

17. Lelki ajándékok és szolgálatok

Egyházunk tagjainak Isten minden korban lelki ajándékokat adományozott, amelyeket szeretet-szolgalatban az egyház és az egész emberiség javára kellett felhasználniuk. A Szentlélek tevékenysége által ajándékok - aki úgy adja minden tagnak, amint akarja - biztosítja azokat a képességeket és szolgálatokat, amelyek az egyház Isten által rendelt küldetésének betöltéséhez szükségesek. A Szentírás szerint ezek az ajándékok a következő szolgálatokat foglalják magukba: hit, gyűgyítás, próféciák, igehirdetés, tanítás, irinyítás, megbékéltetés, kinyitás, infelidózás szolgálat, jártakonyiság gyakorlása az emberek segítségére és bitorításra. Néhány tagot Isten elhívott és Lelke felruházott olyan tevékenységre, amit az egyház a lelkesi, evangélikizatori, apostoli és tanítási szolgálatként ismer el. Céljuk, a tagok felkészítése a szolgálatra, az egyház lelki életének fokára emelése, hitben és istenismeretben való felkészítése. Ha a tagok, mint Isten sokféle kegyelmének hűségesei alkalmazzák a lelki ajándékokat, akkor az egyház védett a hamis tanításoktól (Róm 12:4-8; 1Kor 12:9-11, 27-28; Ef 4:8, 11-16; ApCsel 6:1-7; 1Tim 2:1-3; 1Pt 4:10-11)

Jézusnak követlenül a mennybe menetele előtt mondott szavai megvilágították a tanítást. "Éljen a szöles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek" (Mk 16:15) - parancsolta a tanítványoknak.

Az egész világnak? Minden teremtménynek? A tanítványok biztosan lehetetlen feladatnak tartották ezt. Krisztus tudta, milyen tehetetlenek; ezért azt mondta nekik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem "váltjátok be az Atyának a gőretét". Majd "gy bitorította őket: "Éljen az erőt, minekutánna a Szentlélek eljő reátok; és lesztek nekem tanítóm, úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a Földnek mind a legelső határáig" (ApCsel 1:4, 8).

Jézus mennybemenetele után a tanítványok sok időt töltöttek imádkozással. Ásszhang és alázatosságig váltotta fel a Jézussal töltött idejük nagy részét megromlás vizsgálkodást és féltékenykedést. A tanítványok megtértek. Krisztussal való szoros kapcsolat és az ennek eredményeként létrejött egység felkészítette őket a Szentlélek kiírására.

Ahogy a Lélek által a képletes felkenéssel alkalmassá tette Jézust a szolgálatra (ApCsel 10:38), a tanítványok is részesültek a Szentlélek keresztségében (ApCsel 1:5), hogy bizonyosságot tudjanak tenni. Az eredmény bízmulatos volt. Azon a napon, amikor megkapták a Szentlélek ajándékát, háromezer embert kereszteltek meg (Iájsd ApCsel 2:41).

Á

A Szentlelk ajándékai

Krisztus példájával

szemlélte a Szentlelk ajándékai: "Éppen úgy van ez, mint az az ember, aki
 őtra akarván kelni, előhvatja az ő szolgáit, és amije volt, átadja nekik. És ada
 az egyiknek tőltentumot, a másoknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet,
 kinek-kinek az ő erejéhez képest; és azonnal őtra kele" (Mt 25:14-15).

Ez a messze országba utazó

ember a mennybe távozt Krisztust jelképezi. Ennek az embernek a "szolgái"
 Krisztus követői, akiket áron vett meg (1Kor 6:20) "szolgáigá váren... a Krisztuson"
 (1Pt 1:19). Krisztus megváltotta őket a szolgálatra, hogy "szolgáigáig ne maguknak
 álljenek, hanem annak, aki értéig meghalt, és feltámasztott" (2Kor 5:15).

Krisztus javakat adott

minden szolgájának, mindenkinek a késségéhez mérten, "kinek-kinek a maga
 dolgát megszabván" (Mk 13:34). Ezek a javak - az egyb ajándékokkal és
 késségekkel együtt (lásd e kényv 20. fejezetét) - a Lelek kéleleges
 ajándékait ábrázolják.[1]

Krisztus kélelegeskor ezeket

a lelki ajándékokat bizonyos értelemben az egyháznak adta. "Főlmenvőn a
 magasságba - mondja a Péter -, adott ajándékokat az embereknek". "Mindenkének
 pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint" (Ef 4:8,
 7). Ezeket az ajándékokat a Szentlelk osztogatja, "mindenkinek kéleleges, amint
 akarja" (1Kor 12:11), hogy késség tegyék az egyházat kijelölt feladata
 elvégzésére.

Á

A lelki ajándékok rendeltése

A Szentlelk kéleleges

késséget ad egy-egy kélekezeti tagnak, hogy segtse az egyházat mennyei
 kélelése teljesítésében.

sszhang az egyházon

belül. A

korinthusi kélekezeten egyetlen lelki ajándék sem hiányzott (1Kor 1:4, 7).

Sajnos, azonban a tagok, mint a gyerekek, azon vitakoztak, hogy melyik
 ajándék a legfontosabbak.

Pál a gyülekezet

szóhasználatja miatt aggodalmában Árt a korinthusiaknak ezeknek az ajándékoknak a valódi jellegéről, és arról, hogy azok miként teljesítik feladatukat. A lelki ajándékok - magyarul - kegyelmi ajándékok. Ugyanaz a Lélek adja azokat az "ajándékokat", amelyekben "élezzük a lelkesedést"; és a szolgálatokban és cselekedetekben, amelyekhez ezek az ajándékok vezetnek, szintén "élezzük a lelkesedést". De Pál hangsúlyozza, hogy "ugyanaz az Isten... cselekszik mindezt mindenkiben" (1Kor 12:4-6).

A Lélek ajándékokat oszt

minden hívőnek - a gyülekezet építésére, illetve építésére. Az Árt művészek szókincsének határozzák meg, milyen ajándékokat oszt a Lélek, és kinek. Nem mindenki kapja ugyanazokat az ajándékokat. Pál azt mondja, hogy a Lélek az egyiknek bölcsességet ad, a másoknak tudományt, az egyiknek hitet, a másoknak csodatevést, az egyiknek prófétai ajándékot, a másoknak a lelkek megteremtését, az egyiknek nyelveket, a másoknak nyelvek magyarázását. "De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek kérésén, amint akarja.." (11. v.) Istennek jár kérés az ajándékoknak a működéséhez, amelyet az egyház kapott, nem pedig annak az embernek, aki azt az ajándékot felhasználja. És mivel Isten az egyháznak, és nem az egyes embereknek adja az ajándékokat, a megajándékozottak ne tekintenek az ajándékokat magántulajdonuknak.

Mivel a Lélek úgy

osztogatja az ajándékokat, amint jár, egy ajándékot sem szabad lebecsülni vagy lekicsinyelni. Az egyház egyetlen tagjának sincs joga bősékedni megbízatásával vagy feladatával, és senki se örezze magát alsóbbrendűnek, mert szerényebb feladatot kapott.

1. Az ajándékok

működésének mintája. Pál az emberi test működésével szemlélteti a lelkesítő ajándékok "szhangját". A testnek sok része van, és mindegyik a maga módján járul hozzá a működéséhez. "Éljen elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindenkit, amint akarta." (18. v.)

A test egyik része sem

mondhatja a másoknak: "Nincs részem szókészletben!" Minden tag függő viszonyban van egymással, és azokat a test tisztességesebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonunk, és amelyek köztelenek bennünk, azok nagyobb kösségekben részesülnek; amelyek pedig kösek bennünk, azoknak nincs erre szókészletük. De az Isten szerkesztette egybe a testet, az alábbiaknak nagyobb tisztességet adván" (21-24. v.).

Bármelyik szerv hibás

működése kihat az egész testre. Ha a testnek nem lenne agya, a gyomor nem működne; és ha nem volna gyomra, hatástanál vólna az agy. Az egyház is ugyanúgy szenved, ha bármely tag hiányzik, akármilyen jelentéktelen legyen is az.

Kétféle végleges vádalmat

igényelnek felépítést a test gyengébb szervei. Lehet az ember kő vagy íb n, de máj, sz-v vagy t-dő n. Itt szabadon hagyjuk arcunkat és kezünket, de a test egyb rősezeit ruhával borítjuk, erényesgből vagy illendősgből. Egyáltalán nem becsülhetjük le a kisebb ajándékokat, inkább nagyobb gondal kell bennünk velük, mert a gyülekezet egésze málik rajtuk.

Isten azért adott lelki

ajándékokat az egyháznak, hogy "legyen meghasonlása a testben"; hogy táplálja az összhang és az egymástól való fűgés szellemét; és hogy "zügyanarrá gondoskodjanak egymásért a tagok. És akkor szened egy tag, vele egytt szenvednek a tagok mind"; akir tisztességgel illetetik egy tag, vele egytt a tagok mind" (25-26. v.). Tehát amikor egy h-vő szened, az egész gyülekezetnek tudnia kell róla, és segítenie kell a szenvedés enyhítésében. A gyülekezet csak akkor lehet egészes, ha ez a szemly is meggyűlt.

Miután Pál beszélt minden

egy ajándék körül, felsorolt néhányat közülük: "Nemelyeket rendelt Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétákkul, harmadsor tanítókul; azután csodatevő erőt, aztán gyűgyűtőknak ajándékait, gyűmolokat, kormányokat, nyelvek nemeit" (28. v.; v. Ef 4:11). Mivel egy tag sem kapta meg az összes ajándékot, Pál mindenkit arra bitorította, hogy "rekedjen a nagyobb kegyelmi ajándékokra" (31. v. 3. prot. ford.), amelyek a leghasznosabbak az egyháznak.[2]

2. A székes kiterjedés. A Szentlelek ajándékai azonban "nem magukban nem elegendők. Van egy kivételük: "Ez a"

(31. v.). M-g Krisztus

visszajelvetelekor a lelek ajándékai megszűnnek, a lelek gyűműlcse "rűkkál"; magában hordja a szeretet "rű hatalmát, és amit a szeretet eredményez - a békességet, jűsűgot és igazsűgot (lásd Gal 5:22-23; Ef 5:9). M-g a prófétasűg, a nyelvek ajándéka és a tudomány eltűnik, a hit, a remény és a szeretet megmarad. "Ezek közül pedig legnagyobb a szeretet." (1Kor 13:13)[3]

Az a szeretet, amelyet

Isten ad (gűrűgű agap), "űfelűldozás és adakozás szeretet (1 Kor 13:4-8). Ez a magasabb rendű szeretet felismeri a szeretett szemly vagy "űgű őrt"; ez a szeretet elvakra, nem őrtősekre épül; ez a szeretet a szeretet "űgűnak nagyszerű tulajdonsűgai irűnti tiszteletből fakad".[4] A szeretet nklűli ajándékok zűzavart és pűrtoskodűst okoznak az egyházban. Ezért a kivételük: "Ez a lelki ajándékokkal megűldottak sűműra van, hogy elnyerűk azt a teljesen "űzetlen szeretetet is. "Kűvessűtek a szeretetet, kű-vűnjűtok a lelki ajándékokat." (1Kor 14:1)

Á%oljÁ¼nk Isten
dicsősÁgÁre! PÁjl
a rÁ³maiakhoz Á-rt levÁ©ben is beszÁ©lt a lelki ajÁ;ndÁ©kokrÁ³. Minden hÁ-võt arra
szÁ³lÁ-tott fel, hogy Isten dicsősÁgÁre Á©ljen (RÁ³m 11:36-12:2), Á©s ismÁ©t a test
tagjaival szemlÁ©ltette azt a kÁ¼lÁ¼nbÁ¼zősÁg ellenÁ©re meglevõ egysÁ©get, amely az
egyhÁ;jzhoz csatlakozÁ³ hÁ-võket jellemzi (3-6. vers).

Legyenek a hÁ-võk
alÁ;jzatosak, tudva azt, hogy mind a hit, mind a lelki ajÁ;ndÁ©kok forrÁ;sa Isten
kegyelme. MinÁ©l tÁ¼bb ajÁ;ndÁ©kot kap egy hÁ-võ, Á©s minÁ©l nagyobb a lelki
befolyÁ;sa, annÁ;l jobban kell tÁ;jmaszkodnia Istenre.

PÁjl ebben a fejezetben a
kÁ¼vetkező ajÁ;ndÁ©kokat sorolta fel: Á-rÁ;smagyarÁ;jzÁ;s (ihletett kijelentÁ©s,
kinyilatkoztatÁ;s; Á°j protestÁ;ns fordÁ-tÁ;jsban: prÁ³fÁ©tÁ;ilÁ;js); szolgÁ;lat, tanÁ-tÁ;js,
intÁ©s (bÁ;torÁ-tÁ;js); adakozÁ;s (szÁ©tosztÁ;js); vezetÁ©s Á©s kÁ¼nyÁ¼rÁ¼let (szÁ;nalom).
Ahogy 1Kor 12-ben, itt is a keresztÁ©nysÁ©g legfontosabb elvÁ©ve -, a szeretettel
(9. v.) zÁ;jrta fejtegetÁ©sÁ©t.

PÁ©ter a lelki ajÁ;ndÁ©kok
tÁ©mÁ;jjÁ;it azzal a hÁ;ttÁ©rel magyarÁ;jzta, hogy â€žza vÁ©ge pedig mindennek kÁ¼zel van"
(1Pt 4:7). Az idõ sÁ¼rgõssÁ©ge azt diktÁ;lja, hogy a hÁ-võk hasznÁ;jlÁ;jk az
ajÁ;ndÁ©kokat. â€žKi-ki amint kegyelmi ajÁ;ndÁ©kot kapott - mondta -, Á°gy sÁ;jfÁ;jrkodjatok
azzal egymÁ;jsnak, mint Isten sokfÁ©le kegyelmÁ©nek jÁ³ sÁ;jfÁ;rai" (10. v.). PÁ;lhoz
hasonlÁ³an, PÁ©ter is azt tanÁ-totta, hogy ezeknek az ajÁ;ndÁ©koknak nem Á¼ndicsõÁ-tÁ©s
a cÁ©ljuk, hanem, hogy â€žmindenben Isten dicsõÁ-ttessÁ©k" (11. v.). Ő is a
szeretettel tÁ;jrsÁ-totta ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat (8. v.).

Az egyhÁ;jz
nÁ¼vekedÁ©se. PÁjl
a lelki ajÁ;ndÁ©kok harmadik Á©s egyben utolsÁ³ tÁ;jrgyalÁ;jsakor arra buzdÁ-totta a
hÁ-võket, hogy â€žjÁ;jratok Á°gy, mint illik elhÁ-vatÁ;jsotokhoz, amellyel
elhÁ-vattatok, teljes alÁ;jzatossÁ;ggal Á©s szelÁ-dsÁ©ggel, hosszÁ°túrÁ©ssel,
elszenvedvÁ©n egymÁ;js szeretetben, igyekezvÁ©n megtartani a LÁ©lek egysÁ©gÁ©t a
bÁ©kessÁ©gnek kÁ¼telÁ©ben" (Ef 4:1-3).

A lelki ajÁ;ndÁ©kok is
elõsegÁ-tik az egysÁ©get, ami a gyÁ¼lekezet nÁ¼vekedÁ©sÁ©t eredmÁ©nyezi. Minden hÁ-võ a
â€žKrisztustÁ³ osztott ajÁ;ndÁ©knak mÁ©rtÁ©ke szerint" kapott kegyelmet (7. v.).

Krisztus â€žadott nÁ©melyeket
apostolokul, nÁ©melyeket prÁ³fÁ©tÁ;jkul, nÁ©melyeket evangÁ©listÁ;jkul, nÁ©melyeket pedig
pÁ;jstorokul". Ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat Krisztus â€žza szentek tÁ¼kÁ©letesbÁ-tÁ©se
cÁ©ljÁ;bÁ³, szolgÁ;lat munkÁ;jjÁ;ra, Krisztus testÁ©nek Á©pÁ-tÁ©sÁ©re" adta. â€žMÁ-g eljutunk
mindnyÁ;jjan az Isten FiÁ;jban valÁ³ hitnek Á©s az Ő megismerÁ©sÁ©nek egysÁ©gÁ©re, Á©rett
fÁ©rfiÁ°sÁ;gra, a Krisztus teljessÁ©gÁ©vel Á©keskedõ kornak mÁ©rtÁ©kÁ©re." (11-13. v.)

Akik lelki ajándékokat kapnak, azoknak az a feladatuk, hogy elsősorban a hávőknek szolgáljanak, és kápezzék ki őket az ajándékaik szerinti szolgálatra.

Ezek a szolgálatok

lelkileg megszilárdítják a gyülekezetet, és védetté teszik a hamis tanításokkal szemben, annyira, hogy a hávők nem lesznek tőbbé az ézgyermek, akiket ide s tova hárny a hab, és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tövelygés ravaszáigáig hoz valás családáig által; hanem az igazságot kávetvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban" (14-15. v.).

Végül, a lelki ajándékok

Krisztusban egységet teremtenek az egyházban, és elősegítik a fejlődést. "ÉzAkiből az egész test, szép renddel egyberakattán és egybeszerkesztvén az Ő segedelmének minden kapcsával, minden egyes tagnak mártáke szerint valás munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fálátpátásáre, szeretetben." (16. v.) Ahhoz, hogy az egyház úgy nevedjék, ahogy Isten akarja, minden tagnak használnia kell a tőle kapott kegyelmi ajándékokat.

Ennek eredményeképpen az

egyház kátt irányban nevedzik: a tagok látszámában és az egyes tagok lelki ajándékaiban. Ebben is szerepet játszik a szeretet, mert az egyház csak akkor áppál és nevedzik, ha ezeket az ajándékokat szeretettel használja.

Á

A lelki ajándékok jelentősége

Kázzás szolgálat. A Szent-rás nem támasztja alá azt a válemény, hogy a papságnak kell szolgálnia, a tagság pedig tőtenélílján, és arra várjon, hogy táplálják. Lelkészekből és tagokból tevődik össze az egyház, "ÉzIsten nápe" (1Pt 2:9). Kázzásen felelősek az egyház jásáttárt és eredményességért. Együtt kell dolgozniuk, mindenkinek a maga Krisztus adta ajándékai szerint. A kálánbázó ajándékok kálánbázó feladatok és szolgálatok teljesítését eredményezik. Mindnyájjan együttesen vágzik a bizonyáigtevést, hogy kiterjessék Isten országát, és felkásztsák a világot a Megváltással valás találkozásra (Mt 28:18-20; Jel 14:6-12).

A papság szerepe. A lelki ajándékokról szás tanítás felelőssé teszi a lelkeszt a gyülekezet kikáppásért. Isten apostoloknak, prófétáknak, evangélistáknak, lekipásztoroknak és tanításnak hávott el embereket, hogy felkásztsák a náppát a szolgálatra. "ÉzA lelkeszek ne vágezzék azt a munkát, ami a gyülekezet feladata. Ha ezt teszik, tőterhelik magukat, és meggátolnak másokat feladatuk vágzásában. Tanásák meg a lelkeszek a tagokat, hogyan dolgozzanak a gyülekezetben és a társadalomban." [5]

Az a lelkész, aki nem kapta meg a tanítási ajándékait, ne pánaszorként, hanem Isten műveinek máris teremtésén szolgálgjon.[6] Isten terve akkor valósul meg az egyházban, ha lelkészei készek és képesek a tagokat megtanítani arra, hogyan használják Isten adta ajándékait.

Az ajándékok és a misszió: Isten a lelki ajándékokat az egyház javára adta, nemcsak azok számára, akik a lelki ajándékokat kapják. És ahogy a megajándékozott nem a maga számára kapja az ajándékokat, az egyház sem a maga számára kapja az ajándékokat. Isten azért adja meg az egyházat ajándékokkal, hogy felkészítse a lelkészeket, a világi evangélisták számára.

A lelki ajándékok nem a járt munkáért jutalmak, hanem Isten eszközei a munkák végéhez. A Lelki Rendszerint az egyház termeléses képességeivel összehangolható lelki ajándékokat ad, bár a termeléses adottságok nem lelki ajándékok. Csak az igazságot tudja a Lelki Rendszer megelégedni. És jönni kell a lelkészeknek ahhoz, hogy lelki ajándékokat kaphassunk.

Az egység a kárhoztatásban, nem egyformaság. Egyes keresztyének a tőbbi hűvöt magukhoz hasonlítva akarják tenni. Ez az emberi elgondolás nem Istené. Az ajándékok kiegészítő jellegű mutatja az a tény, hogy a gyülekezet a lelki ajándékok kárhoztatás ellenére is megőrzi egységes voltát. Azt jelzi, hogy Isten egyházának fejlődése minden egyes tagon múlik. Isten azt akarja, hogy az egyházon belül minden ajándék, szolgálata és tevékenység egyesüljön azon az alapon, amelyet az egyház a tőrtelme során lefektetett. Jézus Krisztusban, a fő szegletkőben "Éz az egész szópálya szóp renddel rakattatván, nevedik szenttemplomai az Ésrban" (Ef 2:21).

Bizonyságtétel - az ajándékok rendeltése. A hűvők kárhoztatású ajándékokat kapnak, jelezve azt, hogy mindenkinek egyenre szabott szolgálata van. De minden hűvőnek tudnia kell, hogyan tegyen hitéről bizonyságot, hogyan mondja el, mit hisz, és hogy Isten mit tett az ő életében. Minden egyes ajándékot, bármi legyen is az, Isten abból a célból ad, hogy birtokosait képesek tegye a bizonyságtételre.

A lelki ajándékok felhasználásának elmulasztása. Azoknak a hűvőknek, akik nem hajlandók használni lelki ajándékaikat, nemcsak azt kell megírniük, hogy ajándékaik elszorvadnak, hanem azt is, hogy "részletenként kockáztatják. Jézus aggódó szeretettel és komolyan figyelmeztet, hogy az a szolga, aki nem használja tőltentumát, semmivel sem jobb, mint "Éz gonosz és rest szolga", aki eljártszotta "részletenként jutalmát" (Mt 25:26-30).[7] A hűtlen szolga "nként megvallotta, hogy mulasztása szándékos és előre megfontolt volt. Ezért viselnie kellett mulasztásait a felelősséget. "Éz az É-tőlet vőgső nagy napján a nagy Bő-rő a gonosztevők "zét sorolja azokat, akik kőve az alkalmak elől, csak sodrődtak, és lerőzték magukra a felelősséget." [8]

Á

A lelki ajándékok felismerése

Azoknak a tagoknak, akik eredményesen akarnak a gyülekezet missziójába bekapcsolódni, ismerniük kell az ajándékaikat. Az ajándékok olyanok, mint az irántú, amely birtokosát a szolgálat és a teljes élet iránt felé irányítja (Jn 10:10). Amilyen mértékben élnem akarjuk (vagy elmulasztjuk) felismerni, fejleszteni és használni képességeinket, a gyülekezet annyival szegényebb, mint amilyen lehetne. Kevesebb, mint amilyennek Isten tervezte."[9]

Lelki ajándékaink felismerésének folyamata[10] az alábbiak szerint jellemezhető:

Lelki felkészülés. Az apostolok buzgóan imádkoztak azért, hogy olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket Krisztushoz vezetik. Felretettük a nézeteltéréseiket és az elsőbbség utáni vágyat, ami előzőleg elválasztotta őket egymástól. Bűneik megvallása és a bűnbánat Krisztussal szoros kapcsolatba vonta őket. Azoknak is, akik ma fogadják el Krisztust, így kell felkészülniük a Szentlélek keresztségére.

A Lélek keresztsége nem egyszeri esemény; naponta megtapasztalhatjuk.[11] Kérnyírnünk kell az Áshoz ezért a keresztségért, mert ez ad erőt az egyháznak a bizonyosághoz és az evangélium hirdetéséhez. Ehhez az szükségesség, hogy állandóan alárendeljük az életünket Istennek, teljesen Krisztusban maradjunk, és bölcsességet kerjünk tőle képességeink felismeréséhez (Jak 1:5).

A Szent-írás tanulmányozása. Ha imádkozva tanulmányozzuk azt, amit az Őstestamentum a lelki ajándékokról tanít, akkor a Szentlélek megmutatja, milyen szolgálatot színt nekünk. Fontos hinnünk, hogy Isten legalább egy képességet adott nekünk, amit az Ő szolgálatában kell használnunk.

Készség a Gondviselés vezetésének elfogadására. Nem nekünk kell használnunk a Lelket, hanem Ő használ bennünket, mert Isten az, aki népben élészi... az akarást és a cselekvést is, az ő tetszésének megfelelően" (Fil 2:13 - Őj prot. ford.). Kívánságunk, hogy a szolgálatban abban az ágban dolgozzunk, amelyet a gondviselő Isten megmutat. Alkalmat kell adnunk Istennek arra, hogy mások keresztül vegye igénybe a segítségünket. Készen kell állnunk arra, hogy a

gyakori helyzetben jelentkező szakszervezetek szerint cselekedjünk. Ne féljünk megpróbálni a dolgokat, és nyugodtan tájékozódhatjuk a segítségünket igénylőket tájékoztatásunkról és tapasztalatainkról.

Minősítés az egyház

részéről. Mivel

Isten ezeket az ajándékokat egyháza számára adja, ezért ajándékaink minősítése első soron Krisztus testének feladata, és nem a saját érzelmeink. Az ember sokszor nehezebben ismeri fel a saját kátszereit, mint másokét. Nemcsak meg kell hallgatnunk, amit mások mondanak a kátszereinkről, hanem az is fontos, hogy felismerjük és elismerjük azokat a kátszereket, amelyeket Isten másoknak adott.

Nincs annál lelkesebb és

boldogabb tudat, mint az, hogy a Gondviselés által nekünk szánt helyet vagy szolgálatot betölthetjük. Mennyi áldásban van részünk, ha Isten szolgálatában használjuk azt a kátszert, amit Krisztus a Szentlélek által adott nekünk! Krisztus nagyon szeretne kegyelmi ajándékait rászéssé tenni bennünket. Fogadjuk el hávasát ma, és lássuk meg, mit tehetnek ajándékai a Lélekkel betöltött életben!

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Láisd példaként White: Krisztus példázata, 224-225.

oldal. Nem mindig tudunk könnyen káltszereket tenni a természetfeletti, az érzéki kátszerek és a szerzett kátszerek között. Sokszor úgy tűnik, hogy a Lélek által vezetett emberekben ezek a kátszerek egybeolvadnak.

2.

Â

Lásd Richard Hamill: "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. július, 15-16. oldal

3.

Â

A szeretet a legfőbb ajándék, mert minden ajándék tőle származik (Jn 1:17). A szeretet a lelkek gyémántja (Gal 5:22), de nem olyan ajándék, hogy a Szentlélek csak egyes hívőknek adja, hanem valamennyiüknek. Mindenkinek szól az, hogy "szíveket a szeretetre" (1Kor 14:1, új prot. ford.).

4.

Â

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/778. oldal

5.

Â

White, "Appeals for Our Mission" in Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists (Basel, Switzerland: Imprimeria Polyglotte, 1886), 291. oldal. Vö. Rex D. Edwards, A New Frontier - Every Believer a Minister [Mountain View, CA; Pacific Press, 1979], 58-73. oldal).

6.

Â

Vö. J. David Newman, "Seminar in Spiritual Gifts", kiadatlan kézirat, 3. oldal

7.

Â

Ennek az állapothoz a komolyságot írja le White, "Home Discipline", Review and Herald, 1882. június 13. [1] oldal

8.

Â

Bible Commentary, jav. kiad., 5/511. oldal

9.

Â

Don Jacobsen, "What Spiritual Gifts Mean to Me", Adventist Review, 1986. december 25., 12. oldal

10.

Á

Lásd Roy C. Naden, *Discovering Your Spiritual Gifts* (Berrien Springs, MI; Institute of Church Ministry, 1982); Mark A. Finley, *The Way to Adventist Church Growth* (Siloam Springs, AR; Concerned Communications, 1982); C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church Grow* (Glendale, CA; Regal Books, 1979)

11.

Á

White: Az apostolok tettei, 33-34. oldal;
White, *Counsels to Parents, Teachers and Students* (Mountain View, CA; Pacific Press, 1943), 131. oldal